

تبیین الگوی تعهد به مشارکت بانوان استان مازندران در ورزش همگانی

طاهره ابراهیمی پور^۱، رحیم رضانی نژاد^۲، سعید امیر نژاد^۳

۱. کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی، دانشگاه شمال*

۲. استاد مدیریت ورزشی، دانشگاه گیلان

۳. عضو هیئت علمی، دانشگاه شمال

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۵/۱۱/۳۰

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۰۸/۰۲

چکیده

هدف از پژوهش حاضر تبیین الگوی تعهد به مشارکت بانوان استان مازندران در ورزش همگانی بوده است. این پژوهش از نوع توصیفی - همبستگی و مبتنی بر مدل معادلات ساختاری (SEM) بوده است. جامعه آماری را بانوان سازمان یافته ورزش همگانی استان مازندران تشکیل دادند که ۵۰۰ نفر به صورت تصادفی خوشه‌ای در سه منطقه غرب، مرکز و شرق استان انتخاب شدند و پرسش‌نامه بین آنها توزیع شد که در نهایت تعداد ۴۰۰ پرسش‌نامه برای تجزیه و تحلیل آماری انتخاب شد. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها، از مدل حداقل مربعات جزئی و نرم‌افزار (پی.ال.اس) استفاده شده است. نتایج نشان داد انگیزه مشارکت تأثیر معناداری بر تعهد به مشارکت ندارد. همچنین، نتایج نشان داد «موانع مشارکت» بر «تعهد به مشارکت» تأثیر منفی و معناداری دارد و «پیامد مشارکت» بر «تعهد به مشارکت» تأثیر مثبت و معناداری دارد. به‌طور کلی نتایج نشان داد موانع و پیامد مشارکت بر تعهد به مشارکت تأثیر معنادار دارد. با توجه به نتایج به‌دست آمده در پژوهش حاضر به مسئولان و متولیان ورزش استان مازندران توصیه می‌شود علاوه بر آگاه‌سازی بانوان استان از فواید ورزش و مشارکت در آن، در رفع موانع موجود در مسیر مشارکت بانوان در ورزش نیز همت بگمارند.

واژگان کلیدی: ورزش همگانی، تعهد ورزشی، بانوان ورزشکار، مشارکت در ورزش

مقدمه

امروزه حضور بیشتر و گسترده‌تر بانوان در ورزش و فعالیت‌های بدنی بنا بر دلایل مختلفی همچون تندرستی، شادابی، ارتقای کیفیت زندگی و غیره لازم و ضروری به نظر می‌رسد. از جمله این دلایل، افزایش امید به زندگی در کشور است که در سال‌های آینده موجب افزایش تعداد افراد پیر و کهنسال و سالخورده خواهد شد که بنا بر دلایل فیزیولوژیکی باعث افزایش بیماری‌ها و به تبع آن، باعث افزایش هزینه‌های درمانی هم برای دولت و هم ملت خواهد شد. بخش عمده‌ای از ورزش که با سلامتی و نشاط جامعه ارتباط نزدیک دارد و بسیاری از کارکردهای اساسی ورزش در آن خلاصه می‌شود، ورزش همگانی یا ورزش برای همه است. بسیاری از کشورهای توسعه‌یافته از میان رویکردهای مختلف ورزش، ورزش با رویکرد بخش سلامت را پذیرفته و بر اساس آن عمل می‌کنند و رویکردهای کسب مدال در میادین بین‌المللی و قهرمان‌پروری و حرفه‌ای را در سیاست‌های ورزشی خود اعلام نکرده‌اند (مهدی‌زاده و اندام، ۱۳۹۳). در واقع انتخاب رویکرد و روی‌آوری کشورهای توسعه‌یافته به ورزش‌های تفریحی به شیوه‌ای استاندارد، به منظور ارتقای سلامت فردی و کیفیت زندگی صورت پذیرفته است و سیاست ورزش برای همه یا ورزش همگانی، اتخاذ شده تا با کم‌تر کردن استاندارد مشارکت ورزشی، چشم‌انداز ورزشی متکثری را ایجاد کند (ون‌تایکوم^۱، ۲۰۱۱). با توجه به اینکه زنان با جایگاه اجتماعی ویژه، بیشتر در معرض آسیب‌های ناشی از بی‌حرکتی قرار دارند، ورزش به‌عنوان راه‌حل راهبردی و ورزش همگانی به‌عنوان وسیله‌ای ارزان‌قیمت و فرحبخش می‌تواند این مشکل را به نحو مطلوب حل کند (ممتازبخش، ۱۳۸۶). امروزه حدود ۵۰ ورزش (دو و میدانی، والیبال، کشتی و...) در جهان به‌عنوان ورزش همگانی شناخته شده و طیفی از دوییدن‌های آرام تا بازی‌های المپیک را شامل می‌شوند. برخی از صاحب‌نظران، ورزش همگانی را فعالیتی می‌دانند که در هر شرایطی قابل اجراء است، نیاز به تأسیسات و امکانات تخصصی خاصی ندارد و عمدتاً برای سلامتی و گذراندن اوقات فراغت به انجام می‌رسد (سمیع‌نیا و همکاران، ۱۳۹۲). بنابراین، ضرورت مشارکت بیشتر زنان در ورزش بیش‌ازپیش احساس می‌شود، اما مشارکت در ورزش نمی‌تواند به‌تنهایی معضل حال حاضر جامعه را حل کند؛ برای برطرف کردن این مشکل، یک دید چندجانبه و کل‌نگر لازم است. اولین موضوع در فرایند مشارکت ورزشی بانوان، استمرار و تداوم مشارکت ورزشی است که معمولاً با مفهوم تعهد شرکت‌کننده سنجیده می‌شود؛ راولند و فریدسون^۲ (۱۹۹۴) این نظر را تأیید کرده‌اند که افراد باید به مشارکت مستمر در فعالیت‌های ورزشی در زندگی روزمره، متعهد باشند و این رویه را با علاقه‌مندی و دلبستگی، در تمام طول عمر، به‌طور منظم در سبک زندگی خود قرار دهند تا از فواید

-
1. Van Tuyckom
 2. Rowland & Freedson

آن در تمام طول زندگی بهره‌مند شوند (پارسامهر، ۱۳۹۰). یکی از عواملی که باعث افزایش و استمرار مشارکت افراد جامعه در ورزش‌های همگانی و تفریحی می‌شود، انگیزش است. انگیزه، کلید آغاز انجام هر کار و فعالیتی به شمار می‌رود و می‌تواند رفتارهای افراد را تحریک، تقویت و هدایت کند و یا باعث کنترل و تقویت آن شود (حسینی و همکاران، ۱۳۹۲). در حقیقت، انگیزه مردم از شرکت در فعالیت ورزشی رسیدن به اوج عملکرد ورزشی نیست و مسابقه و قهرمانی کمترین نقش را در تمایل آنان به ورزش ایفا می‌کند؛ ولی کسب سلامتی، تندرستی، نشاط، روابط اجتماعی و در امان ماندن از بیماری‌ها، مهم‌ترین انگیزه‌های شرکت در ورزش هستند (مظفری، ۱۳۸۱). عموم محققان بر این عقیده‌اند که انگیزه‌های مختلف نظیر تعامل اجتماعی، لذت و نشاط، پیشگیری و درمان، کاهش فشارهای روانی، کنترل وزن، روابط شغلی و زندگی، سلامتی و آمادگی جسمانی و غیره، باعث گرایش به ورزش می‌شوند (قدرت‌نما و حیدری‌نژاد، ۱۳۹۲). همچنین می‌توان کسب نشاط و احساس لذت، غنی‌سازی اوقات فراغت، کسب سلامتی و آمادگی جسمانی، بهبود روابط شغلی، تقویت ارتباطات اجتماعی و بهبود شیوه زندگی، پیشگیری و درمان بیماری‌ها، دستیابی به فواید و آثار ورزش، فرح‌بخشی و بی‌خطر بودن، تخلیه انرژی و دفع سموم، مدیریت و کاهش وزن و برخورداری از تناسب اندام، برخورداری از عواطف اجتماعی، گسترش تعامل و روابط اجتماعی را از اثرات ورزش همگانی برشمرد (جوادی‌پور و همکاران، ۱۳۹۱).

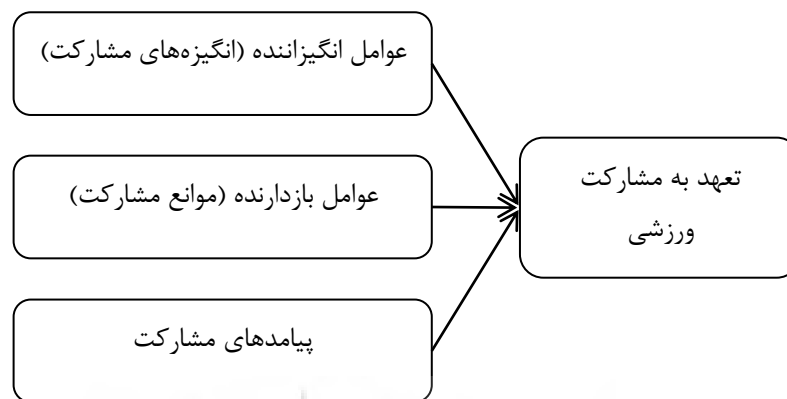
همان‌گونه که مشارکت در ورزش و فعالیت بدنی می‌تواند اثرات مثبت و مفیدی برای جامعه داشته باشد، مشارکت‌نکردن و یا کاهش مشارکت افراد و به‌ویژه زنان در ورزش نیز می‌تواند عواقب سوء اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی در پی داشته باشد. با اینکه درصد حضور بانوان در فعالیت‌های ورزشی متفاوت است، در تمام کشورها، زنان تقریباً نیمی از جمعیت را تشکیل می‌دهند که مشارکت آنها در فعالیت‌های ورزشی بسیار کم است (ازکیا و همکاران، ۱۳۸۹). مسلماً با داشتن انگیزه شرکت در فعالیت‌های ورزشی، موانعی نیز بر سر راه مشارکت ورزشی وجود دارد. کرافورد و همکاران^۱ (۱۹۹۱) موانع مشارکت را به سه دسته درون‌فردی^۲، بین‌فردی^۳ و ساختاری^۴ تقسیم کردند که موانع درون‌فردی عبارتند از بی‌میلی، ناآگاهی، مشکلات جسمانی یا روانی، موانع بین‌فردی عبارتند از نداشتن همراه، تعلق‌نداشتن به گروه یا محیط، احساس ناامنی محیطی و نیز تجارب منفی، و در نهایت، موانع ساختاری عبارتند از نبود وقت، نبود امکانات، نبود وسیله نقلیه و نداشتن پول (نادریان و

-
1. Crawford
 2. Interpersonal
 3. Interpersonal
 4. Structural

همکاران، ۱۳۸۸). نتایج پژوهش کاسپر و بابکیس^۱ (۲۰۰۸) نشان داد متغیرهای شخصی، اجتماعی و اقتصادی به‌طور مستقیم بر تعهد ورزشی تأثیر می‌گذارند و تعهد در بین شرکت‌کنندگان در ورزش متفاوت است. اما در پژوهش ایشان، در تمام بخش‌ها، لذت و فرصت‌های مشارکت، بیشترین اهمیت را داشتند. این محققان به این نتیجه نیز رسیدند که افزایش زمان صرف‌شده در ورزش و سرمایه‌گذاری‌های پولی، تعهد ورزشی را افزایش می‌دهد. بوست^۲ (۲۰۰۹) در مطالعه‌ی بازیکنان فوتبال دانشگاهی به این نتیجه دست یافت که فرصت‌های مشارکت، قوی‌ترین پیش‌بینی‌کننده‌ی تعهد هستند. متیو^۳ (۲۰۱۲) در پژوهش خویش به این نتیجه رسید که هرچقدر درک فرد از بازی تنیس بیشتر باشد، انگیزه‌ی او برای مشارکت بیشتر خواهد شد، متعهدتر خواهد بود و تلاش بیشتری برای رسیدن به هدف خواهد کرد. ایمانی و همکاران (۲۰۱۴) به بررسی موانع مشارکت زنان و دختران در فعالیت‌های ورزشی و تفریحی در شهر تهران پرداخته‌اند. نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که موانع مشارکت به‌ترتیب عبارتند از: موانع ساختاری و حمل‌ونقل، درون‌فردی، خانواده، زمان و امکانات، موانع فرهنگی، فیزیکی و موانع روانی. ایوان^۴ و همکاران (۲۰۱۴) نیز در پژوهشی به درک موانع در فعالیت‌های فیزیکی مرتبط با دانشجویان دانشگاه اسپانیا پرداخته‌اند و نتایج پژوهش آنان نشان داد که مشغله‌ی کاری، کمبود وقت برای ورزش و تنبلی از موانع اصلی مشارکت‌نکردن در ورزش هستند. اسلامی (۱۳۹۲) نشان داد که از میان عوامل جسمانی، چاقی با ۲۰ درصد، بیماری‌های تنفسی با ۱۹ درصد و اختلالات مفصلی با ۱۸ درصد، عمده‌ترین موانع شرکت زنان در فعالیت‌های ورزشی هستند. نتایج پژوهش مؤتمنی و همکاران (۱۳۹۳) نشان داد که بی‌توجهی مسئولان به ورزش زنان، وجود فرهنگ مرد محوری، کمبود وقت، وضعیت نامناسب اقتصادی و فقدان سرمایه‌گذاری لازم در توسعه‌ی اماکن ورزشی زنان، از مهم‌ترین موانع هستند. حسینی و همکاران (۱۳۹۳) در پژوهشی با عنوان «ارتباط بین انگیزه‌های مشارکت، لذت و تعهد ورزشی بانوان شرکت‌کننده در فعالیت‌های ورزشی» نشان دادند که عوامل لذت ورزشی، انگیزه‌ی درونی و انگیزه‌ی بیرونی، به‌طور مستقیم و غیرمستقیم بر تعهد ورزشی تأثیر دارند و لذت ورزشی به‌عنوان یک متغیر میانجی در این مدل نقش ایفا می‌کند. همچنین، در قسمت اثر کل مشخص شد که لذت ورزشی بیشترین تأثیر را بر تعهد ورزشی داشته است. روزبهرانی و همکاران (۱۳۹۳) در پژوهشی به بررسی عوامل مؤثر بر موانع مشارکت زنان سالمند در فعالیت‌های ورزشی تفریحی استان البرز پرداخته‌اند. یافته‌های این پژوهش نشان داد که عوامل اجتماعی، سلامتی، امکانات و تسهیلات، عوامل اقتصادی، عوامل شخصی و زمان،

-
1. Casper & Babkes
 2. Boyst
 3. Matthew
 4. Ivan

مهم‌ترین موانع مشارکت زنان سالمند استان البرز در فعالیتهای ورزشی تفریحی هستند و علاقه و ناآگاهی، از عوامل مؤثر بر مشارکت نکردن زنان سالمند استان البرز در فعالیتهای ورزشی تفریحی نیستند. نتایج پژوهش مهدی‌زاده و اندام (۱۳۹۳) نشان داد از ۶۶ سؤال پرسش‌نامه موانع، ۱۳ سؤال با داشتن بار عاملی مناسب در شش عامل سازمانی و مدیریتی، محیطی، روان‌شناختی، درون‌فردی، نبود حمایت اجتماعی و محدودیت زمانی قرار گرفتند. نتایج تحلیل عاملی تأییدی نشان داد عامل‌های «نبود حمایت اجتماعی» و «سازمانی مدیریتی» هر یک با بار عاملی ۰/۸۳ و ۰/۷۹ بیشترین تأثیر را در تبیین مشارکت ورزشی داشتند. همچنین، نتایج پژوهش علی‌حسینی و همکاران (۱۳۹۳) نشان داد که بین تمام زیرمقیاس‌های انگیزه‌های مشارکت ورزشی و تعهد ورزشی، ارتباط مثبت و معناداری وجود دارد و انگیزه‌های کسب سلامتی و شهرت، قوی‌ترین پیش‌بینی‌کننده تعهد ورزشی هستند. به‌علاوه، انگیزه‌های مشارکت ورزشی تأثیر مثبت و معناداری بر تعهد ورزشی دارند. مشکل‌گشا (۱۳۸۵) نیز موانع درون‌فردی (نداشتن علاقه، ناآگاهی، مشکلات فردی - روانی) را مرتبط با انگیزه فرد و مؤثر بر میزان مشارکت در ورزش برشمرد. همچنین، کشر (۱۳۸۵) با تأکید بر همگانی کردن ورزش به‌عنوان یک اولویت، آن را منشأ تأثیرات سودمندی بر ابعاد فرهنگی، آموزشی، تربیتی، اقتصادی، اجتماعی، بهداشتی و درمانی اقشار مختلف مردم می‌داند. طبق آمار برگرفته از هیئت پزشکی ورزشی، از شهرستان‌های استان مازندران تقریباً ۴۷۶۲۵ نفر از جمعیت ۱۵۹۵۲۷۷ نفری زنان استان، به‌طور سازمان‌یافته در فعالیتهای ورزشی مشارکت دارند (یعنی مشارکت ۲/۹۸ درصدی زنان استان مازندران در ورزش). در این راستا، برنامه‌های ورزش همگانی برای زنان شرکت‌کننده نیز حائز اهمیت است؛ زیرا این برنامه‌ها به زنان فرصت می‌دهد تا از کارهای همیشگی منزل دور شوند و این شانس را به آنها می‌دهد تا در فعالیتهای ورزشی شرکت کنند و سلامتی خود را ارتقا بخشند. پژوهش‌های متعددی به بررسی متغیرهای انگیزه مشارکت، موانع مشارکت، پیامد و تعهد مشارکت ورزشی پرداخته‌اند؛ باین‌حال، هیچ‌یک از این مطالعات اثر انگیزه و موانع و پیامدهای مشارکت را بر روی تعهد به مشارکت نسنجیده‌اند. براین‌اساس، پژوهش حاضر به طراحی الگوی تعهد به مشارکت بانوان استان مازندران در ورزش همگانی می‌پردازد. با توجه به مطالبی که در قسمت‌های قبل ارائه شد و همچنین با توجه به هدف اصلی پژوهش، یعنی بررسی اثر عوامل انگیزاننده، بازدارنده و پیامدهای مشارکت بر تعهد مشارکت بانوان در ورزش، مدل مفهومی پژوهش حاضر در قالب شکل یک ارائه می‌شود.

شکل ۱- مدل مفهومی پژوهش

روش‌شناسی پژوهش

مدل‌یابی PLS در دو مرحله انجام می‌شود. در اولین مرحله، بنا به ماهیت و هدف تحقیق، پژوهش حاضر از نوع توصیفی - همبستگی است که مبتنی بر مدل معادلات ساختاری (SEM^۱) است. به منظور جمع‌آوری اطلاعات از مطالعات کتابخانه‌ای و همچنین مطالعه میدانی در میان بانوان شرکت‌کننده در ورزش همگانی استفاده شده است. در این پژوهش از روش تصادفی - خوشه‌ای برای نمونه‌گیری در سه منطقه غرب، مرکز و شرق استان استفاده شد.

جدول ۱- اطلاعات مربوط به نحوه برآورد نمونه و تعداد پرسش‌نامه‌ها

جامعه آماری	برآورد نمونه	توزیع شده	برگشتی	قابل استفاده
۴۷۶۲۵	۳۸۴	۵۰۰	۴۴۲	۴۰۰

ابزار پژوهش حاضر، پرسش‌نامه‌ای محقق‌ساخته بود که در بخش انگیزاننده‌ها با ۱۳ سؤال، در بخش موانع با ۲۷ سؤال، در حوزه پیامد مشارکت با هفت سؤال و در زمینه تعهد به مشارکت با شش سؤال در مقیاس پنج‌ارزشی (از بسیار کم با نمره یک تا بسیار زیاد با نمره پنج) تأیید و نهایی شد. برای بررسی روایی محتوایی آن از نظرات ۱۰ نفر از استادان مدیریت ورزشی و متخصصان این حوزه استفاده شد. سپس پرسش‌نامه‌ها در اختیار ۳۰ نفر از بانوان شرکت‌کننده در ورزش همگانی استان مازندران قرار گرفت و پایایی پرسش‌نامه با استفاده از آلفای کرونباخ، در مورد انگیزه $= 0/70$ ، در مورد موانع $= 0/78$ ، در حوزه پیامد مشارکت $= 0/80$ و در مورد تعهد به مشارکت $= 0/69$ به

1. Structural Equation Model (SEM)

دست آمد. در این پژوهش از مدل‌یابی معادلات ساختاری با کمک روش حداقل مربعات جزئی و نرم‌افزار PLS برای آزمون فرضیات و صحت مدل استفاده شده است. این روش زمانی استفاده می‌شود که تعداد نمونه کم باشد؛ در واقع PLS محدودیت حجم نمونه ندارد و نمونه انتخاب‌شده می‌تواند برابر یا کمتر از ۳۰ باشد که در این صورت نیز نتایج معتبر است (گری، ۲۰۰۳). مزیت دیگر این تکنیک این است که به فرض نرمال بودن جامعه متکی نیست و به‌عنوان روشی قدرتمند در شرایطی استفاده می‌شود که تعداد نمونه‌ها و آیتم‌های اندازه‌گیری محدود باشند و توزیع متغیرها نامعین باشد (هایر و دیگران، ۱۹۹۸). با توجه به نرمال نبودن جامعه آماری در پژوهش حاضر و محدود بودن آیتم‌های اندازه‌گیری، از روش حداقل مربعات جزئی استفاده شده است. مدل‌یابی PLS در دو مرحله انجام می‌شود؛ در اولین مرحله باید مدل اندازه‌گیری از طریق تحلیل‌های روایی و پایایی و تحلیل عامل تأییدی بررسی شود و در دومین مرحله، باید مدل ساختاری به‌وسیله برآورد مسیر بین متغیرها و تعیین شاخص‌های برازش مدل بررسی شود (هالند، ۱۹۹۹).

به منظور دستیابی به اعتبار همگرا و میزان همبستگی، آزمون‌های پایایی مرکب و میانگین واریانس ارزیابی شد. پایایی بالاتر از ۰/۸ همراه با میانگین واریانس حداقل ۰/۵ دو شرط لازم برای اعتبار همگرا و همبستگی یک‌سازه هستند (چینگ‌لین و چیه‌هانگ، ۲۰۰۹). بارهای عاملی بزرگتر از ۰/۵ از اعتبار مناسبی برخوردارند (فورنل و لارکر، ۱۹۸۱). در نگرشی محتاطانه، بارهای عاملی بزرگتر از ۰/۷ از اعتبار مناسبی برخوردارند (هالند، ۱۹۹۹).

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
 رتال جامع علوم انسانی

-
1. Partial Least Squares
 2. Hulland
 3. Fornell & Larcker

جدول ۲- نتایج مربوط به تحلیل‌های روایی و پایایی و تحلیل عامل تأییدی مدل پژوهش در نرم‌افزار PLS

مؤلفه فرعی	سؤال	بار عاملی	نتیجه اعتبار	پایایی مرکب	میانگین واریانس
عوامل انگیزاننده مشارکت					
عامل بهداشت و تندرستی	افزایش سلامتی و تندرستی	۰/۵۷۲	مناسب	۰/۸۵	۰/۳۴
	افزایش کیفیت زندگی	۰/۵۳۵	مناسب		
	افزایش طول عمر	۰/۶۸۹	مناسب		
	حفظ و افزایش تناسب اندام	۰/۷۸۲	مناسب		
عامل روانی - اجتماعی	کاهش فشار و استرس‌های زندگی	۰/۷۱۹	مناسب	۰/۸۵	۰/۳۴
	مشغول شدن و پرکردن اوقات فراغت	۰/۴۱۲	نامناسب		
	کاهش و تخلیه انرژی	۰/۳۳۰	نامناسب		
	بودن در جمع دوستان و آشنایان	۰/۶۴۷	مناسب		
عامل پیشگیری و درمان	سرگرم شدن با ورزش	۰/۵۰۶	مناسب	۰/۸۵	۰/۳۴
	تنوع دادن به زندگی	۰/۳۸۸	نامناسب		
	توصیه و تجویز پزشک	۰/۵۹۱	مناسب		
	مبارزه با بیماری	۰/۲۵۷	نامناسب		
عامل خانوادگی و اداری	افزایش توانایی انجام کارهای روزمره	۰/۶۴۶	مناسب	۰/۸۵	۰/۳۴
	خانوادگی و اداری				
عوامل بازدارنده مشارکت (مواع)					
عامل حمایت اجتماعی	کمبود الگوهای موفق در ورزش بانوان	۰/۳۳۹	نامناسب	۰/۸۶	۰/۴۳
	توجه اندک مسئولان به ورزش بانوان	۰/۱۶۳	نامناسب		
	کمبود آموزش صحیح ورزشی در مدرسه	۰/۳۳۶	نامناسب		
	کمبود حمایت دوستان و همراهی آنان در فعالیتهای ورزشی	۰/۱۹۲	نامناسب		
عامل رسانه	تبلیغات اندک در مجلات و روزنامه‌ها برای ورزش بانوان	۰/۱۷۴	نامناسب	۰/۸۶	۰/۴۳
	تبلیغات اندک از طریق شبکه‌های اجتماعی	۰/۱۴۱	نامناسب		
	تبلیغات اندک در رادیو و تلویزیون برای ورزش بانوان	۰/۱۲۹	نامناسب		
	داشتن مسئولیتهای متعدد در خانه یا محل کار	۰/۲۱۰	نامناسب		
عامل مسئولیت	امنیت ناکافی در جامعه	۰/۳۷۳	نامناسب	۰/۸۶	۰/۴۳
	آشنایی اندک افراد خانواده با فواید ورزش	۰/۵۶۵	مناسب		
	وضعیت اقتصادی خانواده	۰/۴۲۴	نامناسب		
	مخالفت خانواده برای شرکت در فعالیتهای ورزشی	۰/۳۲۳	نامناسب		

ادامهٔ جدول ۲- نتایج مربوط به تحلیل‌های روایی و پایایی و تحلیل عامل تأییدی مدل پژوهش در نرم‌افزار

PLS

مؤلفهٔ فرعی	سؤال	بار عاملی	نتیجهٔ اعتبار	پایایی مرکب	میانگین واریانس
عامل فرهنگی	ترس از آسیب‌رسیدن به اعتقادات مذهبی	۰/۶۴۶	مناسب	۰/۸۶	۰/۴۳
	وجود این تفکر که ورزش بر ظاهر زنانه اثر منفی دارد	۰/۶۷۴	مناسب		
عامل جنسیتی	نگاه نامناسب مردان به ورزش بانوان در مکان‌های عمومی (پارک و ...)	۰/۳۱۵	نامناسب	۰/۸۶	۰/۴۳
	وجود فرهنگ مردمحوری در جامعه	۰/۴۴۰	نامناسب		
	رعایت شئونات اسلامی و حفظ حجاب	۰/۱۱۹	نامناسب		
عامل فردی	تنبلی و بی‌حوصلگی	۰/۵۳۷	مناسب	۰/۸۶	۰/۴۳
	علاقهٔ کم به فعالیت بدنی و ورزش	۰/۶۴۷	مناسب		
	خجالتی بودن در انجام فعالیت‌های ورزشی	۰/۶۱۵	مناسب		
	تسلط کم در اجرای مهارت‌های ورزشی	۰/۶۷۳	مناسب		
عامل اقتصادی	داشتن بیماری و مشکلات خاص جسمانی	۰/۶۹۹	مناسب	۰/۸۶	۰/۴۳
	هزینهٔ زیاد شرکت در کلاس‌های آمادگی جسمانی و ایروبیک	۰/۲۳۵	نامناسب		
	هزینهٔ زیاد شرکت در استخر و کلاس‌های شنا	۰/۱۱۰	نامناسب		
	کمبود و گرانی وسایل ورزشی زنان	۰/۲۰۳	نامناسب		
	هزینهٔ زیاد رفت‌وآمد با خودرو به مکان ورزشی	۰/۲۴۱	نامناسب		
دور بودن فضاهای مناسب ورزشی از محل زندگی	۰/۰۲۰	نامناسب			
پیامدهای مشارکت					
عامل ظاهری و جسمانی	بهبود مهارت‌های ورزشی	۰/۷۵۱	مناسب	۰/۸۹	۰/۵۳
	بهبود آمادگی جسمانی	۰/۷۱۹	مناسب		
	بهبود شکل بدنی و ظاهر	۰/۶۵۵	مناسب		
عامل روانی - اجتماعی	دلبستگی بیشتر به زندگی	۰/۷۵۸	مناسب	۰/۸۹	۰/۵۳
	توانایی بیشتر در انجام کارها	۰/۶۹۵	مناسب		
	بهبود ارتباط با دوستان و همسایه‌ها	۰/۷۷۵	مناسب		
	بهبود روابط خانوادگی	۰/۷۲۴	مناسب		
تعهد به مشارکت					
عامل تشویقی	تشویق دیگران	۰/۷۲۸	مناسب	۰/۸۴	۰/۵۱
	شرکت مجدد در فعالیت‌های ورزشی	۰/۷۷۷	مناسب		
عامل فردی	دعوت از همراهی دیگران در ورزش	۰/۶۹۱	مناسب	۰/۸۴	۰/۵۱
	افزایش شدت و فشار تمرین	۰/۷۰۸	مناسب		
	افزایش تعداد جلسات تمرین	۰/۶۴۰	مناسب		
	تأثیرپذیری از رسانه	۰/۴۷۷	نامناسب		

در این پژوهش برای تفسیر مقادیر بارهای عاملی، از نگرش فورنل و لارکر (۱۹۸۱) استفاده شد. نتایج نشان داد بار عاملی چهار گویه مربوط به عوامل انگیزاننده، ۱۹ گویه مربوط به عوامل بازدارنده مشارکت (موانع) و یک گویه مربوط به تعهد مشارکت، کمتر از ۰/۵ است؛ بنابراین، گویه‌های یادشده از اعتبار مناسبی برخوردار نیستند. اما بار عاملی گویه‌های دیگر بیشتر از ۰/۵ است و بنابراین، اعتبار مناسبی دارند. از سوی دیگر، داده‌های جدول شماره دو نشان می‌دهد که پایایی مرکب برای همه متغیرها بزرگتر از ۰/۷ و میانگین واریانس برای تمام متغیرها، به جز یک مورد، بزرگتر از ۰/۵ است که این مقادیر، اعتبار همگرایی نسبتاً زیادی را نشان می‌دهند. با توجه به نامناسب بودن اعتبار ۲۴ مورد از گویه‌های پرسش‌نامه، گویه‌های مذکور در تحلیل مدل نهایی پژوهش حذف شدند.

نتایج

نتایج حاصل از آزمون مدل، در قالب ضرایب مسیر، همراه با آماره t فرضیه‌های مرتبط با مسیرهای مدل در جدول دو نشان داده شد. جدول شماره سه، مقادیر ضریب مسیر و آماره t فرضیه‌های مرتبط با مسیرهای مدل پژوهش را با توجه به الگوی تفسیری در مدل‌سازی معادلات ساختاری نشان می‌دهد که بر اساس آن، اگر مقدار آماره t مربوط به یک مسیر، از ۱/۹۶ بزرگتر باشد، می‌توان گفت که آن مسیر در سطح ۹۵ درصد معنی‌دار است و فرضیه مربوط به آن مسیر تأیید می‌شود. در رویکرد حداقل مربعات جزئی (پی‌ال‌اس)، کیفیت و برازش مدل با استفاده از دو شاخص بررسی اعتبار حشو یا افزونگی^۱ و بررسی اعتبار اشتراک یا روایی متقاطع^۲ سنجیده می‌شود. اعداد مثبت نشانگر کیفیت مناسب مدل هستند. مقادیر شاخص‌های مذکور در جدول سه نشان داده شده است.

جدول ۳- جدول ضریب مسیر و آماده t

مسیر	رابطه	ضریب مسیر	آماره t	نتیجه
اول	عوامل انگیزاننده مشارکت ←	۰/۰۵۶	۱/۱۶۵	تأیید نشده
دوم	عوامل بازدارنده مشارکت (موانع) ←	-۰/۱۹۶	۳/۹۵۰	تأیید شده
سوم	پیامدهای مشارکت ←	۰/۴۰۳	۷/۴۹۸	تأیید شده

1. CV-Redundancy
2. CV-Communality

جدول ۴- مقادیر شاخص‌های افزونگی و روایی مقاطع برای متغیرهای مدل پژوهش

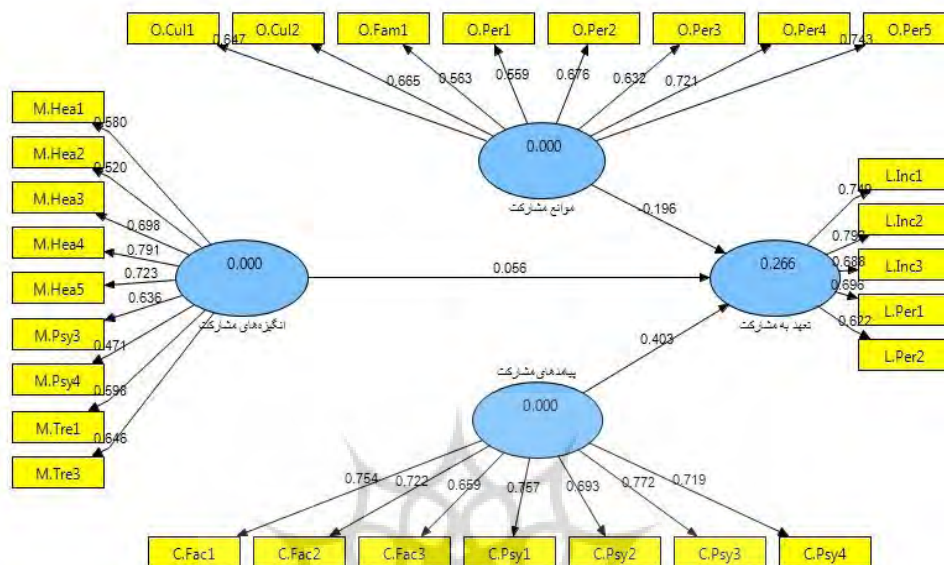
متغیر	CV-Red	CV-Com
انگیزه‌های مشارکت	۰/۲۵۹	۰/۲۵۹
موانع مشارکت	۰/۲۶۰	۰/۲۶۰
پیامدهای مشارکت	۰/۳۷۳	۰/۳۷۳
تعهد به مشارکت	۰/۱۱۲	۰/۲۶۹

با توجه به اطلاعات جدول چهار، مقادیر به‌دست‌آمده برای شاخص‌های بررسی اعتبار حشو یا افزونگی (CV-Red) و بررسی اعتبار اشتراک یا روایی مقاطع (CV-Com)، همگی مثبت‌اند که نشان‌دهنده کیفیت مناسب مدل آزمون شده است.

تصویر مدل آزمون‌شده پژوهش به همراه ضریب مسیر به‌دست‌آمده برای تمام مسیرهای مدل در شکل دو مشخص شده است.

جدول ۵- علائم اختصاری در مدل نهایی پژوهش

انگیزه‌های مشارکت	موانع مشارکت	پیامدهای مشارکت	تعهد به مشارکت
M.Hea1 بهداشت و تندرستی	O.Cul1 فرهنگی	C.Fac1 جسمانی و ظاهری	L.Inc1 تشویقی
M.Hea2 بهداشت و تندرستی	O.Cul2 فرهنگی	C.Fac2 جسمانی و ظاهری	L.Inc2 تشویقی
M.Hea3 بهداشت و تندرستی	O.Fam1 خانوادگی	C.Fac3 جسمانی و ظاهری	L.Inc3 تشویقی
M.Hea4 بهداشت و تندرستی	O.Per1 شخصی	M.Psy1 روانی - اجتماعی	L.Per1 تعهد فردی
M.Hea5 بهداشت و تندرستی	O.Per2 شخصی	M.Psy2 روانی - اجتماعی	L.Per2 تعهد فردی
M.Psy3 روانی - اجتماعی	O.Per3 شخصی	M.Psy3 روانی - اجتماعی	-----
M.Psy4 روانی - اجتماعی	O.Per4 شخصی	M.Psy4 روانی - اجتماعی	-----
M.Tre1 پیشگیری و درمان	O.Per5 شخصی	-----	-----
M.Tre1 پیشگیری و درمان	-----	-----	-----

شکل ۲- مدل نهایی پژوهش

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از پژوهش حاضر طراحی الگوی تعهد به مشارکت بانوان استان مازندران در ورزش همگانی بوده است. نتایج پژوهش حاضر نشان داد بین موانع پیش روی بانوان برای مشارکت در ورزش و تعهد به مشارکت، رابطه منفی و معناداری وجود دارد؛ به گونه‌ای که با افزایش میزان موانع و بازدارنده‌ها، تعهد به مشارکت کاهش می‌یابد. این نتایج با نتایج پژوهش میرزاخانی و همکاران (۱۳۸۷)، قهرمانی و همکاران (۱۳۹۲)، کلمن^۱ و همکاران (۲۰۰۸) و اسوریکا و مایر^۲ (۲۰۱۲) همسو هستند. تعهد ورزشی یک حالت روان‌شناختی است که نشان‌دهنده میل به مشارکت مستمر در فعالیت‌های ورزشی است (پارسامهر، ۱۳۹۰). بنابراین، رفع‌نشدن موانع و بازدارنده‌ها و یا پیدایش یا افزایش آنها می‌تواند مشارکت مستمر افراد را در ورزش و فعالیت‌های بدنی تحت تأثیر قرار دهد و در درازمدت تکرار حضور بانوان در ورزش (تعهد به مشارکت) را کاهش دهد. با توجه به بارهای عاملی هریک از گویه‌های مورد بحث در موانع مشارکت، بیشترین میزان تأثیر مربوط به علاقه کم به فعالیت بدنی و ورزش (O.Per5) و تنبلی و بی‌حوصلگی (O.Per4) است. این نتیجه با نتایج پژوهش مارتینز لیموس^۳

1. Kelman
2. Asorika. R, Mayer
3. Martínez-Lemos

و همکاران (۲۰۱۴)، لوپز^۱ و همکاران (۲۰۱۰)، ساکسنا و بروزکوفسکی^۲ (۲۰۰۲)، میرغفوری و همکاران (۱۳۸۸) و مهدی‌زاده و همکاران (۱۳۹۲) هم‌خوانی دارد. با توجه به این نتیجه به نظر می‌رسد برای رفع این مانع باید با تشویق افراد و ایجاد مشوق‌های مختلف و تأثیرگذار، سعی شود مشارکت در ورزش برای آنها مهم و ضروری جلوه کند تا افراد به سمت ورزش و فعالیت کشیده شوند. همچنین، نتایج نشان داد بین پیامدها و فواید مشارکت در ورزش و تعهد به مشارکت، رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. این نتیجه بدین معناست که افزایش آگاهی بانوان از پیامدها و فواید مشارکت در ورزش و فعالیت بدنی، احتمالاً حضور مستمر و مشارکت بیشتر آنها را در ورزش در پی خواهد داشت. یافته‌های حاضر با نتایج پژوهش کارگر و همکاران (۱۳۹۲) و لهسایی‌زاده و همکاران (۱۳۸۵) که نشان می‌دهند آگاهی نسبت به اثرات ورزش، رابطه مثبت و معناداری با علاقه‌مندی به ورزش و روی آوردن به باشگاه‌های ورزشی دارد و همچنین با نتایج پژوهش پارسامهر و همکاران (۱۳۸۵) منطبق است که نشان می‌دهند آگاهی از نقش مثبت فعالیت‌های بدنی، باعث تمایل بیشتر به انجام آن می‌شود. همچنین، نتایج پژوهش برانسون^۳ (۲۰۰۱) و پندر^۴ و همکاران (۲۰۰۲) که نشان داده‌اند آگاهی از تأثیر فعالیت‌های بدنی بر سلامت بدنی، تأثیر نیرومندی بر مشارکت در فعالیت‌های بدنی دارد نیز با نتایج پژوهش حاضر همسوست. نتایج پژوهش حاضر در زمینه تأثیر انگیزه‌های مشارکت بر تعهد به مشارکت در ورزش نشان داد بین دو مؤلفه مورد بحث، رابطه معناداری وجود ندارد. این نتایج برخلاف نتایج پژوهش حسینی و همکاران (۱۳۹۲)، علی حسینی (۱۳۹۳)، گارسیا^۵ و همکاران (۲۰۱۰) و متیو^۶ (۲۰۱۲) است؛ آنها در پژوهش خود به رابطه مثبت و معنادار بین انگیزه مشارکت و تعهد به مشارکت اذعان کردند. با توجه به نتایج پژوهش حاضر این نتیجه بدین معناست که اگرچه بانوان شرکت‌کننده در ورزش استان مازندران، بنا بر دلایل و موارد انگیزشی مختلفی به مشارکت در ورزش روی آورده‌اند، در ادامه روند، موانعی بر سر راهشان قرار گرفته که مانع تعهد و مشارکت مستمر آنها شده است. با توجه به معناداربودن و رابطه معکوس بین موانع مشارکت در ورزش و تعهد به مشارکت، به نظر می‌رسد یکی از عوامل اصلی‌ای که ممکن است بانوان مازندرانی را از استمرار در مشارکت در ورزش بازدارد، موانع پیش روی آنان است. بر اساس نظر آکساندریا و کارول (۱۹۹۷) انواعی از موانع با تعاریف عوامل اجتماعی و روانی همسو هستند که اگر این بحث صحیح باشد، این موانع می‌توانند بر انگیزه و به تبع آن، بر سطوح مشارکت تأثیر بگذارند. در این راستا نتیجه پژوهش

-
1. López
 2. Saxena R, Borzekowski
 3. Brownson
 4. Pender
 5. Garcia-Mas
 6. Matthew

نادریان و همکاران (۱۳۸۸) نشان داد موانع درون‌فردی با انگیزه فرد رابطه دارند و از آن طریق می‌توانند بر میزان مشارکت فرد در ورزش اثر بگذارند (نادریان و همکاران، ۱۳۸۸).

با توجه به آنکه مهم‌ترین انگیزه افراد از مشارکت در ورزش، تنبلی و بی‌حوصلگی و علاقه کم به ورزش عنوان شده است، به نظر می‌رسد با توجه به تنبلی و بی‌حوصلگی نسبت به مشارکت در ورزش و علاقه کم به ورزش، تا زمانی که افراد دچار مشکل نشوند (امراض و بیماری) و احساس نیاز به ورزش پیدا نکنند (تجویز پزشک) اقدامی برای مشارکت در ورزش نخواهند کرد و از آنجاکه آگاهی از پیامد و فواید مشارکت در ورزش در پژوهش حاضر تأثیر معناداری بر مشارکت مستمر در ورزش داشته است، لازم است با افزایش آگاهی و تأکید بر فواید ورزش از طریق رسانه‌های گروهی و اجتماعی و نظام آموزشی کشور (مدارس، دانشگاه‌ها و غیره) احساس نیاز در افراد ایجاد شود. همچنین ضروری است در مورد عواقب مشارکت نکردن در ورزش نیز اطلاع‌رسانی و آگاه‌سازی لازم صورت پذیرد.

به‌طور کلی و با توجه به نتایج به‌دست‌آمده در پژوهش حاضر، مبنی بر تأثیر فراوان پیامدهای مشارکت در ورزش، به مسئولان و متولیان ورزش استان مازندران توصیه می‌شود در آگاه‌سازی بانوان استان از فواید ورزش و مشارکت در آن، همت بگذارند و اقدامات مناسب و ویژه‌ای از طریق تهیه بروشورها، تابلوهای تبلیغاتی شهری و رسانه‌های گروهی به انجام برسانند. همچنین، با توجه تأثیرگذار نبودن «انگیزه» بر «تعهد به مشارکت» و تأثیر منفی موانع به‌عنوان بازدارنده‌های مشارکت افراد در ورزش و با توجه به اینکه مشارکت منظم و مستمر در فعالیت‌های ورزشی برای دستیابی به مزایا و فواید کامل آن لازم و ضروری است، به نهادها و سازمان‌های متولی در زمینه ورزش و فعالیت بدنی پیشنهاد می‌شود در کنار اقدامات انگیزاننده و انگیزشی برای مشارکت بانوان استان در ورزش، در رفع موانع و محدودیت‌های موجود نیز اقدام کنند تا میزان مشارکت افراد در ورزش افزایش یابد و این نهادها و سازمان‌ها به اهداف اصلی خود، یعنی گسترش و توسعه میزان مشارکت بانوان استان مازندران در ورزش نائل آیند. در این زمینه پیشنهاد می‌شود مدیران ورزش استان به بررسی و شناسایی علل علاقه کم به فعالیت بدنی و ورزش و علت تنبلی و بی‌حوصلگی بانوان استان مازندران را در مشارکت مستمر در ورزش بپردازند و با توجه نتایج به‌دست‌آمده، راه‌حل‌های مناسب و کاربردی را به کار ببندند. همچنین، سازمان‌های فرهنگ‌ساز جامعه، از جمله آموزش و پرورش، صداوسیما و غیره باید گام‌هایی در راستای اصلاح دیدگاه افراد به ورزش، افزایش فرهنگ ورزش افراد جامعه و بسترسازی مناسب برای مشارکت بیشتر بانوان در ورزش و فعالیت بدنی بردارند.

پژوهش‌های صورت‌پذیرفته درباره مشارکت بانوان در ورزش، موارد مورد بحث در این پژوهش را (موانع، انگیزه، پیامد و تعهد به مشارکت در ورزش) به‌صورت مجزا بررسی کرده‌اند، اما پژوهش حاضر

به صورت جامع و با ترکیبی از همه این موارد، به ارائه مدل مبادرت ورزیده است و همچنین به صورت کاربردی آن را برای استان مازندران به رشته تحریر درآورده است. ضمناً پیشنهاد می شود انجام تحقیق مشابه در دیگر استان های کشور و یا در گروه های سنی مختلف انجام پذیرد و همچنین می توان مقایسه و توصیف شرکت و عدم شرکت پسران و دختران در مقاطع مختلف و هم را مورد پژوهش قرار داد و نیز می توان وضعیت فوق برنامه ورزشی در دانشگاه های کشور را نیز مورد بررسی قرار داد.

منابع

1. Alihoseini, B. Bahrololum, H. Hoseinia, S R. (2014). The Relationship between Participation Motives and Sport Commitment in Disabled Athletes. *New Trends in Sport Management*. 2(6): 43-54.
2. Allah Mirghafoori S H; H Sayyadi Touranlou; S. H Mirfakhreddini, (2009). The Analysis of Factors Affecting Women s Participation in Sport (Female Students of Yazd University). *Journal of Sport Management*, 1(1): 83-100. (Persian)
3. Asorika. R, Mayer.n (2012), Evaluation of gender equity program implementation in Limpopo provincial department of sport, Arts and culture, URL: <http://hdl.handle.net>
4. Asorika. R, Mayer.n (2012), Evaluation of gender equity program implementation in Limpopo provincial department of sport, Arts and culture, URL: <http://hdl.handle.net>.
5. Azkia, M. Sarokhani, B. Hasan Beigverdi, L. (2010). Compare the quality of life of women participating in sport for all and inactive women in this field (zone 3 of Tehran). *Woman and Family Studies*, 2(7): 13-25
6. Boyst, J. P., (2009). An Examination of Sport Commitment in Collegiate Athletes. Unpublished Master
7. Brownson. R,C, Baker. A, Houseman. R,A, Brennan. L. Back. S. (2001). Environmental and policy determinants of physical in the United States. *American Journal of public Health*, 91, 1995-2003.
8. Casper, J. M., Babkes, S. M. (2008). Demographic Predictors of Recreational Tennis Participants Sport Commitment. *Journal of Park and Recreation Administration*. 3: 93-115.
9. Eslami A; Mahmoudi A; Khabiri M; Najafiyan Razavi S M. (2014). The role of socioeconomic conditions in the citizens' motivation for participating in public sports. *Applied Research of Sport Management*, 2(7): 89-104. (Persian)
10. Fornell, C., and Larcker, D. F. (1981) Evaluating Structural Equation Models with Unobservable Variables and Measurement Error, *Journal of Marketing Research* (18:1), 39-50.
11. Garcia-Mas, A., Palo, P., Gili, M., Ponseti, X., Borrás, P. A., Vidal, J., Cruz, J., Torregrosa, M., Villamarín, F., Sousa, C. (2010). "Commitment, enjoyment and motivation in young soccer competitive players". *The Spanish Journal of Psychology*, 13(2), 609-16.

12. Ghahremani J; Mohazamzadeh M; Saeidy Sh, (2013). Investigation barriers of sports participation of woman teachers in three levels of educational in city of Marand. *Applied Research of Sport Management*, 2(6): 57-66. (Persian)
13. Hoseini E; Bahralolum H; Aliee M. (2014). The relationship between participation motives, enjoyment and sport commitment among women participating in sports. *Applied Research of Sport Management*, 2(7): 37-47. (Persian)
14. Hulland, J. 1999. Use of Partial Least Squares (PLS) in Strategic Management Research: A Review of Four Recent Studies, *Strategic Management Journal* (20:2), 195-204.
15. Imani, B; Elahi, AR; AkbariYazdi, H. (2014), Investigate barriers to participation of women and girls on recreational sport activities on Tehran city .*Indian Journal of Fundamental and Applied Life Sciences*, 4(3): 1010-4.
16. Javadipour M; Ghavedel Sarkandi M; Sameenia M. (2014). Introduction to The Theoretical Framework and Model Designing of Sport for All in Iran. *Sport Management Studies*, 5(21): 127-48. (Persian)
17. Kargar, S. Amiri, R. Jamalpoor, M. Panah, N. (2013). The impact of women's awareness of the benefits of exercise on women's visits to sports clubs. 5th urban planning and management Conference, 25 & 26 April, Mashhad-Iran. (Persian)
18. Kelman. S, Sarker. N, Yozart. H (2008), Social influences in sports activity among adolescents, *The Journal of the royal society for the promotion of health*, 128(1): 21-5.
19. Keshkar, S. (2007). The analysis of women preventing factors from participating in recreational and activities sports in Tehran. PhD thesis. University of Tarbiat Modares. (Persian)
20. Lahsaeizadeh, A. Jahangiri, J V. Tabeian, H. (2006). The survey of factors affecting students' interest in sports: A Case Study of Shiraz University of Medical Sciences. *Journal of Humanities and Social Sciences*, Shiraz University, 24(2): 95-105. (Persian)
21. López, M G. Gallegos, A G. & Extremera, A B. (2010). Perceived barriers by university students in the practice of physical activities. *Journal of Sports Science and Medicine* 9, 374-81.
22. M sameenia; H paymanizad; M javadipour. (2013). The Pathology of Strategic of Sport for All in Iran and provide development solutions based on SWOT model. *Sport Management Studies*, 5(20): 221-8. (Persian)
23. Martínez-Lemos, R I. Puig-Ribera A M, García-García O, (2010), Beigyand and Amirtash Perceived Barriers to Physical Activity and Related Factors in Spanish University Students. *Open Journal of Preventive Medicine, Journal of Sports Science and Medicine* 9, 374-81.
24. Matthew, E. D. (2012). An Examination of Motivational, Goal Achievement, and Sport Commitment Differences in Youth Team and Individual Tennis Populations. Unpublished Master of Science thesis. The University of North Carolina at Greensboro.
25. Mehdizadeh R; Andam R, (2014). Developing strategies of "Sport for All" in Iran Universities. *Sport Management Studies*, 6(22): 15-38. (Persian)

26. Mehdizadeh, R; Andam, R, (2014). Developing strategies of "Sport for All" in Iran Universities. *Sport Management Studies*, (6)22: 15-38.
27. Mirzakhani, N. (2008). The status of the Sport Participation of women teachers' shazand city. Thesis Master of Physical Education, Islamic Azad University of Tehran. (Persian)
28. Momtazbakhsh, M. Fakor, U. (2007). The Survey of strategies to improve and develop the sport of Women Police University. *Journal of Disciplinary Knowledge*, 9(2): 53-62. (Persian)
29. Moshgelgosha, E. (2006). Barriers to sport participation of women and their relationship with motivation. Thesis Master of Physical Education, University of Isfahan. (Persian)
30. Motameni A R; Hemati A; Moradi H, (2013). Identifying and prioritizing the barriers for women's sports activities. *Sport Management Studies*, 6(24): 111-130. (Persian)
31. Mozafari, A A. (2002). Identify trends and people's attitudes towards physical education and sport. Research projects Tarbiat Moallem University of Tehran, Faculty of Physical Education. (Persian)
32. Naderian, M. Zolektaf, V. Moshgelgosha, E, (2009). Barriers to sport participation of women and their relationship with motivation. *Sports & Science motion*, 1(13): 144-54. (Persian)
33. Parsamehr, M. (2006). The survey of factors affecting women's participation for Sport activities (Case study: Mazandaran), PhD thesis. University of Isfahan. 44-5. (Persian)
34. Parsamehr, M. (2011). The survey of motivation related to continuous participation in sports activities among students of Physical Education (Case Study: Physical Education Students of Yazd University). *Journal of Sports Sciences*, 7(13): 93-106. (Persian)
35. Pender, N., Wilk, B., Mithell, S. (2002). Self ° efficacy and perceived exertion of girls during exercise. *Nursing Research*, 51, 86-91.
36. Qodratnama A, Heydarinejad S, (2013). Relationship between Sport Participation Motivation with Rate of Student s Physical Activity in Shahid Chamran University of Ahwaz. *Sport Management Studies*, 5(18): 189-202. (Persian)
37. Rodolfo, I, M-L, Anna, M, P-R, Oscar, G-G, (2014). Perceived Barriers to Physical Activity and Related Factors in Spanish University Students. *Open Journal of Preventive Medicine*, 4: 164-74.
38. Ruzbahani, M; Kamkari, K; Mirzapoor, AA, (2014). Assessment of effective factors of barriers to participate in sport for elder women in recreational sport activities in Alborz Province. *Organizational Behavior Management in Sport Studies*, 1(2): 33-42
39. Saxena R, Borzekowski DL. (2002), physical activity levels among urban adolescent female, *Journal podiatry Abduls gynecology*, 15, 279-84,
40. Van Tuyckom,C. (2011). Sport for All: Fact or fiction Individual and cross-national differences in sport participation from a European perspective, Submitted in partial fulfillment of the requirement for the degree of Doctor in Sociology and social sciences department of sociology. Gent University.

استناد به مقاله

ابراهیمی‌پور، طاهره، رضانی‌نژاد، رحیم، امیرنژاد، سعید. (۱۳۹۶). پاییز و زمستان). تبیین الگوی تعهد به مشارکت بانوان استان مازندران در ورزش همگانی. پژوهش در ورزش تربیتی، ۵(۱۳): ۹۳-۱۱۰. شناسه دیجیتال: 10.22089/res.2017.3218.1208

Ebrahimipour. T., Ramazani Nezhad. R., Amir Nezhad. S. (2017). Explaining of Commitment Model to Women Participation of Mazandaran Province in Sport for All. Research on Educational Sport, 5(13): 93-110. (Persian). Doi: 10.22089/res.2017.3218.1208

Explaining of Commitment Model to Women Participation of Mazandaran Province in Sport for All

T. Ebrahimipour¹, R. Ramazani Nezhad², S. Amir Nezhad³

1. M.Sc. Student of Sport Management, Shomal University*
2. Professor of Sport Management, University of Guilan
3. Faculty Member, Shomal University

Received: 2016/11/10

Accepted: 2017/02/18

Abstract

The purpose of this study was explaining of commitment model to women participation of Mazandaran province in sport for all. This research is descriptive-correlation analysis based on structural equation modeling (SEM). The population consisted organized women's sport Mazandaran Province that 500 athletes were selected randomly at three local area West, Central and East provinces and questionnaires were distributed among them, which finally 400 questionnaires were selected for statistical analysis. In order to analyze the data, is used the partial least squares models and Smart PLS software. Path analysis results showed there was no significant impact between motivations of participating on a commitment to partnership. Also, results showed there was the negative impact between barriers to participation on the commitment to partnership and there is a positive and significant impact between consequences of participation on the commitment to contribute. In general, the results showed there was significant impact the barriers and the consequence of participation on the commitment to participation and motivate of participation there was no significant effect on commitment. According to the results obtained in this study recommended to officials and sports administrators Mazandaran than informing women of the benefits of exercise and participation in that, and also to eliminate barriers to women's participation in sports take appropriate measures and appropriate.

Keywords: Sport for All, Sport Commitment, Athletes Female, Participation in Sports

* Corresponding Author

Email: tahere.ebrahimipoor@gmail.com